

ΣΥΝΑΡΩΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έκδοσις 15

Έκδοσις 8

ΣΥΝΑΡΩΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έκδοσις 25

Έκδοσις 15

Χρονική προπληρωτέα

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΔΑΣ

Ἰ σ α ί τ ε ρ α ε σ ο μ φ ω ν ί α ε

Τὸ φύλλον τιμᾶται 25 λεπτά

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δευτερογενής Ἀ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 59

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 3

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ἡμέρα 9 Ἰανουαρίου 1897

Ανώνυμος

Ο κ. Χαμουδόπουλος ενώπιον του Σουλτάνου

(Στήλη «Τα ζιζάνια της ημέρας»)

εφ. *Εμπρός*, Αθήνα

Ετ. Α', αρ. φ. 59, 9 Ιανουαρίου 1897, σ. 3

ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο Κ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Σουλτάνος—Καφφεντζήμπασης
Μηνᾶς—Κισλάραγας

Μηνᾶς (γονυπετῶν). Ἐφέντη ἔφέντη-
δων, Σουλτάνε Σουλτάνων, κραταιότατε καὶ
πολυχρονεμένε, Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν...

Σουλτάνος. Εἶσαι τὸ Μηνᾶ ἔφέντη;

Μηνᾶς (κλίνων τὴν κεφαλὴν μέχρις
ἐδάφους). Ἄν θέλῃ ἡ Μεγαλειότης σας...
Εἶμαι ὁ ταπεινότατος δοῦλος σας.

Σουλτάνος. Τὸ Μηνᾶ ποῦ ἔρχεται
ἀπὸ τὸ Ἀθήνα;

Μηνᾶς. Τὸ Μηνᾶ τὸ κακόμοιρο!

Σουλτάνος. Καὶ τί κάνουν αὐτοὶ οἱ
χαζοὶ ἐκεῖ στὴν Ἀθήνα;

Μηνᾶς. Φωνάζουν, γκρινιάζουν, φοβε-
ρίζουν καὶ κάθονται ἤσυχοι... Λόγια ὅσο
θέλεις... ἀλλὰ ἔργα...

Σουλτάνος. Καὶ τὸ Γεῶργε τί λέεις;

Μηνᾶς. Φιλεῖ τὴν ἀφεντιά σας καὶ πρ-
ρχαλεῖ νὰ μὴ χαλάτε τὸ συκότι σας...

Σουλτάνος (φωνάζων). Καφφεντζήμ-
παση μπρέ!

Καφφεντζήμπασης (εἰσερχόμε-
νος). Ἀφέντη!

Σουλτάνος. Φέρε ἓνα καφφέ (τῷ
Μηνᾶ). Πῶς τὸν πέρνετε;

Μηνᾶ (ἔντρομος). Ὅχι! ὄχι! Γιὰ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ... τοῦ Μωάμεθ ἤθελα νὰ
πῶ... ὄχι Σουλτάνε μου... τί κακὸ σᾶς ἔ-
κανα;

Σουλτάνος. Συχαίνεσαι τὸν καφφέ
μου παληογκιαούρ;

Μηνᾶς (ἡμιλιπόθυμος). Ὅχι Σουλτάνε
μου, ἀλλὰ μὲ βλέπεις... Δὲν εἶνε παράξενο
ἂν τὸν πιῶ νὰ πέσω χάμου νεκρός.

Σουλτάνος (πρὸς τὸν Καφφεντζήμ-
πασην). Ἐφέρτε λοιπὸν ἓνα σερμπέτι...

Μηνᾶς. Σερμπέτι; Ὅχι! ὄχι! μὲ
βλάπτει χειρότερα... εἶνε πολὺ πικρὸ.

Σουλτάνος. Πικρὸ τὸ σερμπέτι μου;

Μηνᾶς. Ὅχι ἀφέντη μου... Ἀλλὰ κάθε
σερμπέτι μοῦ φαίνεται πολὺ πικρὸ... μὲ βλά-
πτει... Ἐλεος Σουλτάνε μου... Ἐγὼ ποῦ σᾶς
εἶδοποίησα γιὰ τὸν Γαβδάν, ἐγὼ ποῦ σᾶς
μαρτύρησα τὸν Σακὴρ... Ἐγὼ ποῦ ἔκλεψα
τὰς ὀβίδας.

Σουλτάνος. Ἐκλεψες βίδες ὀρὲ στὴ
Ἀθήνα;

Μηνᾶς. Ναι Σουλτάνε μου... Τὰς
ἡῶρα ὅλας στριμμένας.

Σουλτάνος. Ἐκλεψες ἐσὺ ἀπὸ τοὺς
Ἕλληνας;... Πολὺ πονηρὸ ἄνθρωπο εἶσαι...
(φωνάζων) Κισλάραγα! Κισλάραγα!

Κισλάραγας. Ἀφέντη!

Σουλτάνος (δεικνύων τὸν Μηνᾶν).
Βάλτον σ' ἓνα σακκὶ καὶ ρίξε τον στὴ θά-
λασσα.

Κισλάραγας (περιεργαζόμενος τὸν
Μηνᾶν). Ἀφέντη!

Σουλτάνος. Τί τρέχει;

Κισλάρ. Πρέπει νὰ τοῦ πάρωμε μέτρο.

Σουλτάνος. Γιατί.

Κισλάρ. Δὲν χωράει στὸ σακκί... εἶνε
πολὺ χονδρὸς.

Σουλτάνος. Ἐ! Τότε στείλε τον
πίσω στὴν Ἀθήνα... θὰ βρεθῇ ἐκεῖ κανέννας
γιὰ νὰ μᾶς βγάλῃ ἀπὸ τὸν κόπο.